

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
 Pentru străintate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
 Administraținea tipografică arhiepiscopale Sibiu, strada Măscărilor 47.
 Corespondențele sînt a se adresa la:
 Redacținea „Telegrafului Român”, strada Măscărilor Nr. 43.
 Epistole nefrancate se refuză. — Articlii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere germane — și timbru de 30 cr. pentru
 8c — care publicare.

Sinodul arhiepiscopal.

Ședința (X) 15 Aprilie

Ne fiind terminat protocolul ședinței premergătoare sê trece peste verificarea aceluia și ordinea zilei.

Dep. D. Manole: Înainte de a face propunerea cu care m'am înscuit nu me simt îndemnat a clarifica aserțiunile mele din interpeleținea ce o am adresat Escelenției Sale. Eu am constatat acolo că în corespondențele din „P. Lloyd” sê dice că însuși Arhiepiscopul și Metropolitanul, înțrebat fiind ar fi mărturisit, că rēul provine de acolo că nici un funcționar consistorial nu are capacitatea recerțată și cunoscința limbii maghiare prescrișă de Statutul organic, din care cauză Arhiepiscopul și Metropolitanul ar fi împedeat în lucrările sale. Escelența Sa în răspunsul su dice că nu-și aduce aminte că sar fi afirmat în corespondențele din „P. Lloyd”, că cunoscința limbii maghiare pentru funcționarii noștri consistoriali ar fi prescrișă în statutul organic, și că i se pare a nu fi estrasul din acei articoli întru toate esact. În interpeleținea nici nu s'a afirmat aceea de ce nu-și aduce aminte Escelența Sa. Statutul organic prescrie că funcționarii sê fie așji spre decerea îndeplinire a agendelor împrunate cu postul ce-l ocupă și se aibă capacitatea recerțată. După împărțășirile lui „P. L.” Escelența Sa însuși ar fi constatat că funcționarii le lipsește capacitatea recerțată — și că nu posed cunoscința limbii maghiare. Toate acestea sînt cuprinsse în „P. Lloyd” și me aflu în poziție a le potê ceti. Deci nu se poate dice că estrasul din articoli din „P. L.” ar fi ne esact. Repet și cu ocaziunea aceasta, că pe mine nu m'a condus lucruri personali atunci, când am făcut interpeleținea. Binele comun al bisericii mele singur pretinde sê fim în clar de are Escelența Sa cu-

noscința despre articoli aceia care îl vatēmă. Singur acest motiv m'a îndemnat sê fac interpeleținea. După ce am auzit răspunsul Escelenției sale în cestiunea aceasta me vęd îndemnat a face următorea propunere: (veđi „Telegraful Român” Nr. 44)

Afară de aceasta mai am și o altă propunere. Din considerarea că, asesorii consistoriali, fiind rēu salariași, sînt necesitați a mai purta și alte oficii; considerând că din incompartibilitatea postului de asesor consistorial cu alte posturi, ce s'ar putê enunța numai pe baza urcării salariului asesorilor consistoriali, s'ar deschide posturi la cari am putê aplica tinerii noștri cu deosebire pe cari ni i crescem noi cu stipendii proprie, cari astăzi sînt siliți a părăsi arhiepiscopia și a se aplica pe aiurea propun: Consistoriul arhiepiscopal sê se însărcineze a elabora până la sesiunea viitoare un proiect în cauza urcării salariului asesorilor consistoriali.

Propunerea din urmă sê transpună la propunerea dep. P. Cosma comisiunei organizatoare, ear cea dintăiu se pune la ordinea zilei.

Preșidiul: Așji roga pe Ven. Sinod sê nu springiească propunerea aceasta a d. dep. D. Manole. Spre a se putê face descoperirile dorite de d. propunêtor un cercere un timp mai îndelungat, ba și o cercetare specială și cu de-amănuntul și o strictă tragere de seamă.

După cum am început a merge lucrurile și a decurge afacerile noastre administrative, sîntem îndreptățiți a crede, că n'avem și nici nu vom avea lipsă de cercetări și de tragere de seamă. Rog deci pe Ven. Sinod sê se îndeustească de astădată cu răspunsul ce l'am dat la interpeleținea d. dep. D. Manole, altcum mi-e teamă sê nu se zădărnicească încercarea de pace ce s'a întreprins.

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiin, în 5 Maiu.

Casa deputaților dieței unguresci desbată acum a treia di afacerea bosniacă, desbătută deja în delegațiuni. Stînga extremă a intrat în arena luptei cu cestiunea de competență. Ea neagă delegațiilor dreptul de ași însuși prerogativele legislative și pretinde a avê dreptul de a controla și examina hotăririle delegațiilor. Stînga extremă denegă chiar și dreptul de existență al ministrului comun de finance. Înteressant a fost discursul lui Polit în afacerea bosniacă. „P. Li” încă o recunoaște aceasta. Acest țiar nu poate însă a nu și ascunde amărăciunea asupra deputatului sêrbese, apostrofându-l cu unele ironii palide. De altă parte i admiră versatilitatea cu care scie pași în luptă. De astădată Polit nu se mărginește la motivul slav, ci pune interesele ungare în față cu cele austriece și combatînd pe ceste din urmă susține că se interesează de cele dintăiu și în chipul acesta de pe terenul unguresc combată maghiarismul, în cazul de față politica maghiară orientală.

Diarele din Bucuresci ne aduc cu posta de așji resumat despre cele ce s'a petrecut Luni și Marți în Camera deputaților în cestiunea Damerărei. În nru viitoriu vom împărțăși și noi cestiilor detaiuri, cari vor lumina foarte mult cestiunea. Pentru astăzi adaugem numai un supliment la enunțaciunea ministrului Stătesc comunicată în nr. precedent. Stătescu, dice că are informațiuni, că la Viena sînt hotărâți, dacă nu vor isbuti cu proiectul Barrère, a reveni la propunerea lui Haymerle.

În Egipt situaținea e încă tot necediciă. Kherdivul nu voiesce sê rezigneze în favorul fiului su celui mai tînăr și prestu tot nu voiesce sê scie de camera notabililor convocată fără scirea lui.*

* Telegrama sosită așji spune că diferențele egiptene s'au delăturat.

Serisori din Rusia.

Corespondență particulară a „TELEGRAFULUI.”

St Petersburg, 23 Aprilie.

Testamentul condamațiilor la moarte. — Tarul și incoronarea. — Amenianțea lui Bogdanowici. — Tortura. — Ignatieff și domnia sa. — Gheseturile sale personale. — Scandal. — Ovrcii și Ignatieff. — Sgomotul despre o conspiraținea în armată.

Pe masa mea de lucru am primit materialul adunat pentru această corespondență și testamentele condamațiilor la moarte din ultimul proces politic. Acestea două documente sînt tipărite de către redacția țiarului clandestin al revoluționarilor. Unul din ele este iscalit de tînărul Baranicoff și altul de către Isaeiff. Sub iscalituri cetesc data 1/1, și cuvintele patru păreți ai temniței. Cred de cuviința a vê traduce o parte din aceste documente pentru a vê da posibilitatea sê judeceți de ce material sînt făcute sufețele luptătorilor Ruși pentru mântuirea patriei lor. Eată testamentul lui Baranicoff în întregul su:

Amici! Încă un singur pas și voi fi în momentul meu; capacul cociugului se va inchide, și finis comediei. Cu credința nestrămătată că am luptat pentru o cauză sfintă, cu convicținea neclintită și cu consciința curată mă scorb în momēt. Sciu că mi-am împlinit datoria mea. Dar voi, amici! Voi cari remâneți, curasați-vê cu curajul și cu energia care vê trebuiesc; momentul este critic, folosiți-vê de acest moment. Nu uitați că puterea guvernului se rađimă pe o minoritate care-l va părăsi imediat ce va vedea că totul este pierdut. Majoritatea societății ruse este contra sa, ea ursește actualul guvern... O sciti aceasta cum, o scie însuși guvernul. Încă o singură sforșare — și inimicul va fi la picioarele noastre. Atunci vor veni toți sê vê glorioșe și sê vê binecuvinteze. Nu uitați când veți birui, că noi, tovarășii voștri, am murit pentru mântuirea poporului muncitor.

* Din Bucuresci.

FOIȚA.

O epistolă a unui îmblănditor de animale.

Paris, 20 Aprilie 1882.

Pentru moment îmblănditorii de animale sînt aici la modă. În circuit de țearnă se produse o domnișoră Nuna Hawa, o franceșă cu tot numele ei insular, o persoană minunată, cu membrele sănătose, cu ochii verșii înfocați și cu un pēr mare castaniu; în față barierei du Trône, într'un loc plin de barace, se arată publicului frașji Pezon cu 33 de lei; în Folies Bergères se poate vedea o îmblănditoare păreche conjugată; în circuitul Fernando domesticese un donn Cardono, un englez care a avut, nenorocirea acum patrusprețce țile sê fie atacat și mușcat în pulpă de către un animal al său. Astfel cine va are destulă ocaziune sê se delecteze privind pericolele semenilor săi. Această modă de domesticirea animalelor face pe un co-

laborator a lui „Figaro” sê scoată din sertar o veche epistolă, ce a primit-o la 1869 dela Henri Martin, rēposat în urmă, care, după cum susține același colaborator, a fost cel dintăiu, care a început sê facă producțiuni în colivia leului. Nu sînt în poziție sê mă conving intru cât e justă această aserțiune, dar în tot cazul e înteressant a afla, că Henri Martin, despre care Charles Nodier a țis odinioară: „În fruntea unei armate el ar fi devenit poate un Bonaparte; întempleră a făcut dintr'un om de geniu un posesor de menagerie,” că acest Henri Martin și-a petrecut toamna vieței sale în retragere pacnică aproape de Rotterdam, într'o casută curățică, încungurată de flori și colivii de passer, pe care, când ora vreme frumoasă, o părășia spre a se duce sê prindă peșce cu unția.

Epistola în traducere fidelă suă astfel:

Oversig, 7 Septembrie 1869.

... Tocmai acum primesc o gazetă, din care vęd că a murit Luca. De țreideci de ani, de când mi-am

părsit lei, ori de câte ori s'a întemplat o nenorocire unuia, care se produce cu animale, todeauna s'a scris ceva despre mine și amicii mei m'au învitat sê le povestesc vieța mea. Ea e într'adevăr bogată în întemplerii memorabile.

Am lucrat cincisprețce ani ca șef de grajd* am dresat cai, cari trecuț prin mâni multe, fără sê fi putut îmblăndi cineva: i-am dresat sê vie la chemarea mea și sê mi poarte traista și pușca. Le ordonam sê se poșteze în dosul meu, împușcam un iepure sau o gănușă și ei îndată alergau în galop și mi aducea vênatul împușcat. Apoi am cumpêrat o parte dintr'o menagerie și am lucrat opt luni spre a dresa pe țun țigru regal. O hienă* mi aducea mănșile. Nimeni nu m'a vędut vre o dată cu biciușea în mână. Când ordonam țigruului,

* Henri Martin fugise în etate de țecis ani din casa parintească și intrăsu într'un circ. Tatăl s'au era amic cu Maseana și în vrea să l dea în biroul de întendent.

leului sau hienei mele sê mi sară pe umăr, eu încercușam brașele: ei atunci într'o clipă erau cu labele anterioare pe umêrul meu; apoi le ordonam sê și ia labele și sê se culce. Domesticitorii de așji cumpêră din țradina noastră zoologică (Hermi Martin a fost director onorar al țradinei zoologice din Rotterdam) sau dintr'o altă țradină mai multe animale diferite, lei, leoaice, hiene, urși, etc. Ei le pun într'una și aceeași colivie. Animalele spărite vędându-se într'un loc cu un leu, caută sê se vire într'un colț. Atunci vine îmblănditorul cu o biciușă și un revolver; ei dă în dreapta dă în stînga și la comanda: stați! ele sê opresc. Dar animalele nu sînt dresate, cum erau ale mele și când unul din animale se revoltase, atunci vedeti rezultatul nefecit, cum s'a întemplat cu finitul tragic a lui Luca.

D-Ta o sê mi rēspunđi: „Dar Martine, și D-Ta erai sê mi măncați! Însă aci e o mare deosebire.

Tocmai terminasse cu reprezentaciunile mele ale leilor din Mysore din teatrul Drury-Lane în Londra. Directorul teatrului, Lorme din

Nu uitați aceasta când veți veni la putere. Triumfați dar, și nu uitați că noi am murit pentru mântuirea poporului muncitor.

Baranicoff.

Analisați acest limbaj și veți convinge că iluziunile partidei revoluționare nu numai că nu s'au micșorat sub greutatea sacrificiilor făcute, sub influența teroarei salutare, cum o declar criminaliștii care au înalțat peste toate țara eșafoduri și a spânzurat peste 63 tineri, floarea și inteligența societății ruse, ci din contră a sporit încrederea în triumful inevitabil al revoluționarilor, cari cred că se apropie în fine momentul când „inimicul va fi la picioarele lor”.

Țarul, se aude, ceteșce cel dintâiu, presa nihilistilor; imediat ce apare vreo foaie volantă, vre-un număr al teribilului ziar „Narodnaja Volia”, generalul Ziuroff în persoană oșesece la palat și înmână țarului un număr sau un esemplar eșit din atelierul clandestin. Se dăce că împăratul nu mai știe ce se inventeze pentru a mai amâna ziua încoronării, toate măsurile, toate rigoroarea unei stări de asediu, care se vor desfășura la Moscova pentru a garanta pacea pe timpul cât vor dura sărbătorile încoronării îi par insuficiente. Terenul pe care se află construit Kremlinul, antica citadela a țarilor din Moscova, este riguros scrutat de ingineri. Sondarea solului a descoperit o mină sub parapetul Sud-Vest al citadelei, dar săparea pământului a dovedit că mina presupusă nu este decât o subterană până acum neocunoscută și care, după modul cum sunt zidiri păreții subteranei, aparține secolului XVI. Profesorii de istorie chemați a se pronunța, au declarat că această zidărie trebuie să fi fost construită sub țarul Boris Godunoff. Sgomotul despre descoperirea aceasta a impresionat așa de tare pe țar, că el, cum se aude, crede primejdios a se stabili în palatul Creml pe tot timpul cât va dura încoronarea.

— Cred, ar fi esclamat țarul, cred că profesorii nu gresesc și că în adevăr această subterană a fost construită sub țarul Boris, însă cine îmi poate asigura că nu există alte subterane tot așa de antice, ca și aceasta descoperită, însă care vor servi nihilistilor pentru proiectele lor infernale.

Membrul proiectului esentiv, d. Bogdanovici, arestat cum v'am scris în rândul trecut și care se presupune a fi omul, care se numia altădată Cobzeff fiind crud torturat în fortăreața Petro-Pavlovsk, se dăce că ar fi declarat, că nimic nu va scăpa pe țar de soarta la care se află condamnat.

— Partidul nostru a dis ultimul seu cuvânt, noi cerem dela țarul convocarea imediată a unei convențiuni, compusă din adevărații reprezentanți ai popoarelor ce locuiesc imperiul rus. Alegerile trebuie să se facă sub scutul deplinei libertăți a presei, cuvântului și într-unirilor publice. Această convenție va elabora o constituție cu care se va înzestra imperiul. Eată această este ultimul cuvânt, a dis d. Bogdanovici calăilor ruse. Rușii pe țarul să cedeze, și imediat partidul revoluționar va depune armele cu care se luptă acum. Omorurile politice vor înceta imediat, fiindcă, credețim, aceste omoruri nu sânt mult mai repulsive decât guvernului, care s'a obținut eu ele. în cas însă dacă țarul nu va consimți a ceda cerințele noastre... al domnilor, lupta fratricidă va dura și prin forța lucrurilor va suna în fine ora supremă când sângele, nu ca acum, dar cu și-roaie va scaldă această nenorocită țeară.

Se aude că bietul Bogdanovici se află eșpus în momentul de față la o tortură inventată de un profesor ilustru din Petersburg. O mașină electrică legată de arestatul nu-i dă nici un moment de repaus, la prima încercare a sa de a adormi un curent tare de electricitate îl șgudne și îl deșteaptă. Cu acest mijloc justiția (ce ironie) crede posibil a sdrobi energia revoluționarului și a'l aduce la o stare de decadență morală, când el se va hotărî în fine a vorbi. Se mai vorbesce că corpul bietului arestat este acoperit cu rane, făcut de vergi, knut și biciu, cu care îl tortură procurorii militari însărcinați cu ancheta.

Dar se lăsam tablourile înfiorătoare ale temniței unde zac ferecăți luptători pentru libertate, și să ne îndreptăm spre palatul, unde trăiesc actualii cărmuritori. Eată de exemplu palatul actualului vizir rusesc — comitele Ignatieff. Pentru a vă caracteriza sistemul cu care acest om de stat își apără poziținea sa foarte nestabilă, vă vom narra un episod foarte recent.

Ați auzit de sigur, despre demisia domnului Eugène Lamansky, șefedintele băncii de stat și a monetăriei imperiului rusesc. Eugène Lamansky domnesce în vistoria statului aproape de treizeci de ani, acest financiar abil s'a dovedit a fi un hoț mare, care și-l-a făcut o avere colosală domnind peste toată averia monetăriei ruse. Comitele Ignatieff, care este inamic nelpăcat al lui Lamansky, cerețea activitatea acestui din urmă, și, prin ajutorul lui Nabocoff, descoperi că faimosul furt comisi în detrimentul Societății de credit mutual

din Petersburg, s'a comis prin conivența și cu protecținea d-lui E. Lamansky. Aflând aceasta, comitele Ignatieff plecă la Gacina și denunță totul țarului.

— Cum voiți Majestate, ca justiția să-și urmeze calea sa regulată, ca societatea să se liniștească, dacă etc. etc.

Țarul, turburat indignat, însăpământat, ordonă imediat înlăturarea d-lui Lamansky și darea sa în judecată. Procurorul, aflând că areva totală a fostului șefedinte se urcă la două milioane ruble (de sigur că vre o dece stă scris pe numele soției sale), a întreat pe d. Lamansky cum a făcut această avere?... La această întrebare, cam nedelicat, inculpatul răspunde:

— Se vede, d-lor, că nu sântei financiarilor de oarea ce mi-ați pus o chestiune ca aceasta. Știi bine că sub președintea mea s'a făcut cutare cantitate de împrumuturi și s'a pus în circulație următorul număr de milioane în bilete de bancă, apoi, fiindcă după lege mi se cuvine următorul procent, trebuia să am acum o avere de 10 ori mai mare de cât aceea ce o am în momentul de față. Însă fiindcă ați avut nedelicatetea a ridica vclul sub care a fost ascunse aceste afaceri foarte delicate, ve voi narra cauza care nu mi-a permis să am mai mare avere de cât cea descoperită de ancheta.

Ori ce împrumut aduce un băcșiu oamenilor cari stau la cărma financelor, acest băcșiu mi se cuvină și mie, însă tot-dea-una am fost nedreptățiți fiindcă băcșiișul l'han alții ear nu eu. Așa de exemplu, pentru împrumutul oriental comitele Ignatieff a primit în persoană toate procentele și pentru primirea cortagiului s'a și iscalit pe ael timp la Constantinople; eu n'am primit de cât chitanțele, care se află printre hârtiele mele și pe care vi le voi înmâna.

Închipuiți-vă acum tablou când comitele Ignatieff aflase despre depozitașnea d-lui Lamansky. Imediat earăși fuga la Gacina și alt cante.

— Majestate, cred imposibil a urmări afacerea lui Lamansky, divulgarea acestei afaceri compromite guvernul, este mult mai oportun de a lăsa totul, cel puțin pentru un moment oarecare, în suspensiune.

Țarul convertit și de astă dată, tot așa de iute ca și întâiu, consimți, și actualmente se aude că afacerea, cu ancheta cu tot, s'a pus la dosar fără a lăsa vre-o umbră în dosarele juridice.

Atitudinea ministrului de interne față cu turburările israelite este și mai

caracteristică. Dl. Ignatieff primi și primește cu mare curtenie deputații-unile Evreilor. În convorbirile care au avut loc între ministrul și delegații, omul nostru de stat se plânga contra presei, care escită ura, contra nihilistilor cari ațtă poporul contra Evreilor, contra societății ruse și declară sus și tare, că în ceea ce îl privește pe densus apoi el în toată viața sa a fost omul cel mai simpatie pentru rasta evrească și că „fiind la Constantinople a supus operațiunile, ordonată de Moise pe toți copii sei, privind-o ca foarte igienică.

Sânt sigur că rideți! Însă ve asigur că în aceasta narațiune dintro sorginte foarte competentă... Imediat însă ce delegațiunile evreiesci plecară încântați de primirea calduroasă ce le făcui omul de stat d-l Ignatieff trecu în cabinetul său și espedă ordinul guvernatorilor (prefecți) să vegheze asupra aplicării riguroase a vechei legi, care opresce pe israeliți să se stabilească în cutare și cutare regiune a imperiului să se ocupe cu cutare și cutare meserie, comerciu industrie... Evreii nu înțelegau înainte de toate nimic din această manieră de a guvernă, și trimiseră ear delegațiuni la ministrul care le primi și mai simpatie se dăce chiar șefedintele delegațiunile din Odesa, d. Grumberg, a fost onorat cu o invitație la ciai, care i făcui dl. Ignatieff. La aceasta a doua primire ministrul jură că nu știe nimic din toate cele întemplate prin provincie, că abuzurile sânt făcute de către prefecți și că prin urmare el îi va reprimanda etc. Evreii plecară ear cu inimile ușurate, și dl. Ignatieff se ținea cu mânele de inimă, rișd cu hohot. În fine acum toți s'au priceput și au înțeles că comitele Ignatieff glumesce și petrece.

Lungă însă va mai fi petrecerea?! Aci stă chestiunea. Sânt înducei ieri ne denot că mergem cu pași gigantic spre revoluțiune. Panica cuprinde societatea avută, care pleacă în streină-tate, toți vcl că cataclismul este inevitabil și se șoptesce chiar că o conspirațiune s'ar fi descoperit în armată care se pregătesce a crea un nou 14 Decemvre.

Z.

Varietați.

* (Postal) Următoarele posturi postale fiind vacante s'pot ocupa, pe lângă încheierea unui contract de servii și depunerea unei cautiuni în bani gata de 100 fl. a) Postul de magistrul postal din Feneș (comitatul Clujului) dotat cu un salariu anual de 150 fl. și cu 40 fl. pașale de canoe-

Boulogne veni la mine la Calais și mă rugă să dau țarului reprezentațiuni. El vrea să îndoască prețurile locurilor și s'emi dia jumătate din venit. Mai multe persoane l'înșoțau. M'au rugat atăta, încât în fine am primit. La a treia reprezentație am dis cătră madam Martin, să nu se sperie dacă mi se va întempla o mică nenorocire: „Ascultă, mi se pare că mâine va merge greu cu leul meu Cobourg. El mă privește cam ciudat”. Ea mi dăse: „Atunci fi un anunț și schimbă ziua reprezentației; nu e mare lucru.” Eu răspunsui: „Ba nu, că dacă fac așa ceva odată, atunci voi căta se fac de câte ori animalele vor avea toane.” Într'adevăr, a doua zi Leul de Mysore, în scena unde mă ataca Indienii, când chemai în ajutor pe leul și leoaica mea, leul nu atacă pe dșmanii mei, ci de deodată se tâpă, înfingânduși ghiarele în parchet. Ochiul i se fac de tot înlăcărați.

Eram îmbrăcat ca indian; aveam un pământ la brui, dar cum am spus nicei odată o biușică. Comand leoaicei printr'un semn să se ducă; ea

ascultă, însă leul (fiind în furie) face o săritură spre mine și mă apuce de piept. Eu îi dau un pumn peste bot, frângându-mi închiectura mâinei și două degete. Fac semn lui Cobourg să se ducă, el se scutură, și ia avânt a două ore și sare drept asupra mea. Voiu să dau iarăși o lovitură și deaba acum observ, că mâna mi era frântă... Eu — ca să nu mi s'ară în față — ca un fulger i'ofel pupa superioară. El și înlge dinții, me ridică în sus și mă ține în aer ca pisica un șoarece. Eu îi dau cu mâna dreaptă un al doilea pumn, carnea din pulpa se rupe și animalul me lasă să cad.

Mă ridic; mă uit împregiur ca o furie, căci prevedeam bine, că mi-aveam nit ceasul din urmă. Nu me puteam pune în apărare pentru a treia oară. Îmi dăceam: dacă voiu striga toată lumea va fugi; cea mai mare nenorocire se poate întempla și eu nu scap de moartea ce mă asteaptă.

Așa dar fac gesturi ca un desperat; întore spatele leului, ca să mă poată apuca fără s'emi sfșie obrazul și se mă poată uicide în ceață, ca lucrul să se termine odată.

Dar două secunde trec, două secunde, ce mise păreau o eternitate. Mă întore: leul era ca schimbat. El se uită la public, se uită la mine, și fac semn să se ducă, el pleacă și cu cum nu s'ar fi întemplat nimic.

Această întreagă scenă n'a ținut mai mult ca trei minute și de abia acum simții un fel de plăcere ca cum m'ar fi renăscut deodată. Lui șalul ce purtam, mi înfășurai mâna, făcui cățiva pași: spre rampă, mă inclina și dăse: „Domnilor și Doamnelor! Am pațit o mică nenorocire care ați văduț, dar sper că mâne s'au poimâne voiu da a patra și ultima reprezentațiune anunțată.

Am stat patrușpedece șeptemâni în pat, apoi am dat într'adevăr a patra reprezentație a mea cu același leu după cum promiseseam. Veniseră așa mulți streini se mă vađa, că în Boulogne nu se mai găsea nici o locuință. Cobourg lucra ca de ordin. El a mai lucrat patru ani fără toane.

Dar fiindcă madam Martin se tot temeă că mi se poate întempla vreo nenorocire am dat colecția cumnatului meu, care a vënduto la Amsterdam,

unde a format începutul admirabilei grădini zoologice de acolo, ce este fără îndoială una din cele mai frumoase din Europa.

Leul Cobourg mă mușcase în timpul împăcherii; atunci toate animale sânt furioase. Din aceea s'ar mă înarmam că totdeauna. Dacă s'ar mai fi revoltat vre un animal, lași și ucis.

Autorițațiunile din Nates misu cerut permisiunea, s'emi facă bustul, ca se serve drept vis-a-vis bustului lui Cambrone; ambele le-a escutat Sac. Pe când se lucra la ele, profesorii mi-au studiat craniul după sistemul lui Gall. Ei au observat că era desvoltată pre-cuținea, bună-voința și plăcerea de luptă. De asemenea și sângele rece. Acesta într'adevăr nu mi'a lipsit nici odată.

A propos, onorate domnule, s'a dis todeună, că am dat reprezentațiunile la Porte Saint Martin. E o eroare. A fost în Theatre National al domnului Franconi.

Primiți, vă rog salutarile mele.

Henri Martin,
director onorar al grădini zoologice din Rotterdam.

larie — b) Postul de magistrul postal din Săn-Lăslău Turdei (comitatul Turdei) dotat cu un salariu anual de 120 fl. 40 c. pașale de cancelarie și 200 fl. pașale de transport.

Concurenții au să se prezinte în decurs de 3 săptămâni la direcțiunea postală reg. ungurească din loc.

* (Necrolog.) *Dumitru Russu* c. r. major la gendarmerie în pensie, posesor al crucii militare pentru merite cu decorațiunea de război, a medaliei de război, a medaliei de argint pentru virtute militară clasa I și al insigniilor pentru servicii ca ofițier, a repositat în 3/15 Maiu în etatea de 59 ani. Înmoștrățarea se face în 5/17 Maiu, la 3 oare după amiază în cimitirul c. r. militarilor.

* **Bibliografie.** *Biserica ortodoxă română.* Apărute cuprinde: Misterul botezului; Separatiunea definitivă între biserica orientală și occidentală în timpul patriarhatului Cerulariei; Oficiile eclesiastice; Reprezentațiunea înaintea casei reprezentanților Ungariei de Escl. Sa Archieppul și Metropolitanul Miron Romanul în numele bisericii gr. or. române din Transilvania și Ungaria; Reprezentațiunea capitolului metropolitan greco-catolic din Blaj etc., Învățământul secundar în Transilvania; S. Thasci Caeicii Cypriani de dominica oratione; Sumarel din ședința St. Sinod.

— *Barbu lui Stefan cel mare.* Comedie într-un act de G. Baronzi. Craiova. Editura librăriei Samitca 1882. 50 bani.

— *Regule de Bon-Ton.* (Estragere din deosebite izvoare) de Corneliu Pecurariu, Blaj. Tipografia seminarului gr. cat.

— *Nova bibliotecă română.* Colecțiunea de Novele și Romanuri, broșura 12. Brașov. Editura și tipăriul tipografiei Alexi. 1882.

* (*„Școala Practică”*) Nr. 2 pro Maiu conține: Plan de lecțiuni pentru scoalele elementare românești, întocmit pe 30 de septemăni. — Grădina școlii, lecțiuni practice din învățământul intuitiv; lecțiunea a 2-a: lucrurile din grădina. — Limba română în scoalele elementare, tratată din bucați de cetire. — Prima adițiune cu cifre, lecțiune schițată pentru primul an de școală în Mărtisor a. c. — Bibliografie — Erate — Posta redacțiunii. — Prenunțări și mai primesc, pentru cei lipsiți cu favorul de a răspunde costul abonamentului în 3 rate a 1 fl. dar anticipando.

* (Convocare.) Membrii reuniunii învățătorilor români gr. or. din munții apuseni, se invita prin aceasta

a se întruni la adunarea generală ordinară a Reuniunii, care se va ține în Abrud, la 17 și 18 Maiu a. c. st. vechiu.

Abrud, în 30 Aprilu 1882

Joan Gall,
președinte.

Solomon Corvin,
notariu.

* (Antisemitic.) Dela Némét Hidas în comitatul Baranya se scrie la „Függetlenség” că în comuna numită s'a întâmplat în 10. l. c. n. turburări. Locuitorii cei cu stare de altădată, deducând serăcia lor dela Jidovii cari sau așezat mai târziu acolo, au dat năvală strigând: „Afară cu Jidovii!” și „moarte Jidovilor!” asupra caselor acestora și una au demolat-o cu totul. Sînd oameni de ai poliției și miliție au pus stăvilă turburărilor.

* (Sinucidere.) Vasile Biholy c. r. locotenent sup. de artilerie în Cluj s'a împușcat cu un revolver în pept. Ceva mai înainte și-a pretrecut în locul de tragere la semn cu camerații săi în dispozițiunea cea mai bună. Causa sinuciderii este necunoscută.

* (Foc în Poiana porcului.) D. Elio Gherman paroh gr. or. din amintita comună ne scrie următoarele: Duminică 25 Aprila st. v. pela 12 oare noaptea s'a incins un foc înfricoșat în comuna noastră; casa acoperită cu paie a învățătorului gr. or. Nicolau China a ars până în temelie cu tot ce era într'însa; afară de aceasta au ars recunștele, cărțile școlii și două grajduri cu găini, găște etc. Bietul învățator cu familia sa a scăpat numai cu vestimintele ce erau pe dinsul. Focul se incinse și la alți 2 vecini cărora asemenea le mistui focul tot ce au avut rămânând acum fără nici un mijloc de subștință. Dauna e foarte mare.

* (Foc mare.) În Berlin a izbucnit un foc înfricoșat la 7 oare sara în ziua de 12 Maiu n. Mărețul palat al expozițiunii ighienice în decurs de 56 oare fu rulat total. Sburau scanteie peste scanteie, tăciuni aprinși în depărtare nespusa. Întreg Berlinul era alarmat; toți erau cuprinși de groază și nu știu ce e de făcut în un cas atât de înspăimântător. Pompierii și soldații alergau în toate părțile, cei de întou se stingă focul, era cești din urmă să liniștească mulțimea, care se afla în mare turburare. Din obiectele ungurești espuse au ars cele trimise din partea ministeriului de instrucțiune, din partea ministeriului de comerț, din partea institutiilor de alienați, din Budapesta și Sibiu și altele din partea multor persoane private. Dauna se urcă peste

milioane; noroc numai că o parte din ea e asigurată la 10 societăți de asigurare.

* (Steagul lui Tudor Vladimirescu.) Se țice că d. maior Călcărețean din Craiova ar fi posedând steagul cu care Tudor Vladimirescu a început revoluția la anul 1821, și că l'ar fi oferit guvernului.

„Românul” află că guvernul a numit o comisiune, în care se află d. Haidju și un delegat al ministeriului de resbel, ca să examineze steagul și să se pronunțe asupra autenticității lui.

* (Bere de pământ.) Foile americane din Franclin, un oraș în regiunea petrolului din statele unite, spun o istorie curioasă. Pe malul unui përiu se află un deal, în care s'a găsit petrol. Mai ales firma Rial și fiul a descoperit acolo escelente pături cu petrolul și a făcut bani frumoși, până ce într'o țărău că a secat totul. Firma dete ordin să se sape mai adînc. Așa se făcu și în fine deteare car' de petrol. Se observă însă un lucr. Lichidul n'avea tocmai colorarea și mirosul petrolului și nici nu se aprindea. Un băiat cuteză să se gusto și se vede că i-a plăcut căci dicînd: „Ea să mai vedem” tot beu mai departe, până ce n'ul deteare la o parte camerații săi, temîndu-se se nu și făcă reu; dar și ei erau curioși, și deci se puseră să guste și bēura fără să se mai opreasă, în cāt după un ceas toți erau beți pe jos. Vestea se duse în lume, că s'a întâmplat un ce extraordinar la puțul lui Rial. Toți locuitorii de prin pregiur alergară și gustară miraculosul petrol, până ce se amestără și ei cădînd unul după altul la pământ. În fine sosi d. Rial cu șeful atelierelor și rămase înmărmurit vîdînd atata lume întinsă pe jos ca moartă. Amplioaiatul gustă lichidul și declară că are un gust bun ca de bere. D. Rial trimise să cheme pe d. Grossman berarul, ca se vadă ce este. Berarul veni, gustă și înțelege. „Pentru Dumneșeu,” exclamă dînsul, aceasta e bere mea; ați sfredelit până în pivnița mea!” Într'adevăr berarul avea dreptate. Cercetându-se în pivniță, se află, că butea cea colosală de 2000 mii vedre (duple) se golise mai de tot.

Bătorii acestui curios petrolu și-au venit în fire și acum mai toți doresc, să li se întempe cât mai adeseori asemenea nenorocii.

* (*Justiția mulțimii în lumea animalelor.*) Medicul general Dr. Orestein din Atena istorisește următoarea interesantă întâmplare: „În unghiul nordostic al sinului de mare mahenic, se află portul Lamia. Când intrai în acest loc plăcut, destinat de ami fi garnisoană m'a trapat mulțimea de cuburi de cocostirci (barze), cari priveau împreună cu cloncanării locuitorii de pe coperșele caselor și de pe biserici din cedrii și platanii asupra mea. Într'o țărău observai, pe cāt îmi beam cafeaua cete peste cede de cocostirci cloncneau într'una foarte tare surbând în toate direcțiunile prin aer. Din cāt în cāt se adunau la un loc de undă după o paușă aproape de 5 minute earășe se despărțiau, spre a continua din nou arianele lor călătorii. Aceste lucruri bătătoare la ochi escitără într'un mod extraordinar curiositatea mea. Eu comunicai mirarea mea vecinului meu dela masă și aflai spre uimirea mea că nu poate fi vorba de altceva decăt de un cas de adulteriu (necredință în căsătorie între cocostirci).” Bagă de seamă” mise țise „cestiunea se va termina fără îndoială cu moartea culpabilei muiereșci, care stă colo sus în cuib singură izolată.” De oare ce o cunoșeam căsătorie monogamică a cocostircilor a rîndu-nelor etc. tot asemenea comoseam și istorisirile, pe care le aușiem des despre serioasa conservare a credinței între cocostirci (credință, care nu află credemnt la nimenia) urmării acum privilegița cu mult interes. Ve-

ciul meu dela masă spuse adevêrul. După un cloncănit nu ceva mai lung și peste măsură de tare, se adunară toți cocostircii lîngă cuibul de sus, și muiereșca vinovată o vîdui cădînd cîmpită, adobită și de tot sângerată înaintea ochilor mei pe stradă, și muri între convulsuni. Aceasta fu tragicul act final al dramei însemnate ornitologice. Cetele se separară de nou în părechi singurate și într'un moment se făcu limes completă sub tola albastră a cerului. După părerea lui Borov privitorilor, era lucru evident, că într'unirile ceterlor cari au prmers execuții unii au fost tot atâtea gîdînte ale unei curții judecătoreșci, în care s'a decis pedeapsa vinovatei muiereșci. Cāt am pretrecut eu în Lamia am avut de trei ori ocaziune, a fi martor ocular al acestor Ingrigiri de justiție a cocostircilor cari totdeauna s'au finit cu tragicul act descris mai sus.”

* (Aniversarea născerii lui Mahomet la Cairo (Egipt). Serbătorile în care turcii celebrează în fie-care an, născerea profetului, durează țecede țile și țecede nopți. Printre ceremoniile religioase, care au loc la această epocă, este una foarte curioasă, și pe care eată cum o nareză călătorul Englez M. Lane.

Șeicul (bătrânul) dervișilor (călugărilor) Saadi'ye, care este Khatibul (predicatorul) moscheii Hasaney'n terminânduși rugăciunile de seară, se duse călare dela moscheie până la locuța lui El-Bekri superiorul tuturor ordinilor dervișilor din Egipt.

Acest bătrân are un exterior distins, o fisionomie plăcută și barbă cămîntă. Abia eșe el din casă, și o mulțime de derviși se grăbiră de a'l urma și se așezară în urma calului său.

La oare care distanță de casa lui El-Bekri, procesiunea se oprî. Dervișii și alți credincioși în număr de peste 100 se culcară cu fața la vale, pe pământ, lipiți unii lîngă alții, cu picioarele întinse și mâinile încruciate sub frunțile lor.

Toți murmurau cuvântul, Allah! Alți derviși cu picioarele goale, începură a alerga pe spatele confrăților lor, bătînd tobele și strigînd: Allah!

Șeicul ordona atunci, să înainteze și calul său, care, cāt va timp, nu voi să se sue pe spînarea celor dăntei derviși culcați. Dar, în fine, forțat, începură a călca preste escit drum viu, fără a se speria, ridicînd picioarele foarte sus.

Un strigăt teribil eșe din peptul spectatorilor: Allah, Allah.

Fie-care din cei culcați pe pământ, era lovit de 2 ori, o-dată cu piciorul din mînte, și a doua oară cu piciorul din năpoi. Nici unul nu areta, nici cea mai mică durere. Turcii consideră această ceremonie ca miraculoasă, și cred că nu se severșese fără accident decăt în virtutea poterii supranaturale, acordată ca privilegiu, Șeicului dervișilor Saadi'ye. Ei mai cred, că aceia preste care trece Șeicul călare, recitează în mîntea lor, o rugăciune misterioasă, care i' preservează de durere.

Acelaș călător a vîgîut repetîndu-se această ceremonie la aniversarea înălțării Profetului la cer.

De astă-dată, numărul dervișilor, culcați pe pământ trecea preste 100. Alți derviși, alergară desculți preste corpurile lor, cu tobe și cu steaguri.

Șeicul înaintă, călare pe un cal vînet. El era îmbrăcat cu o haină albastră deschisă, pe cap cu un turban în forma acolora, pe care numai savanții le poartă.

El călări, încet pe spatele dervișilor, îngîndînd o rugăciune. Doi oameni cu încălțăminte în mîna, conduceau calul. De o dată calul se ridică în două picioare, și lovi mai mult capete. Nici unul dintre acei nenorocii derviși, nu și areta durerea sea. Cu cāt calul înainta, cu atât în

privea în ochi. Sângele țînea din braț, omul nu se mișcă și animalul îl lăsă. A doua ți ia întins piciorul; ea pētrînsă sforle cu dinții, era ochii cei negrii ai lui Martin își aruncau fulgerile în ochii ceneșii ai hieni. Animalul obosi, se pitulă și mioriș; picioarele stăpănului.

— Ei țise înblîndîtorul, acum nu e mai mult ca un căne!

Și apoi trecu la leu.

„Figaro” mai povestese multe alte istorii curioase dar noi să ne mulțămim cu o întrebare: Scie cetitorul cāt costă un leu? Ba; așa dar un leu costă între 8000 și 8500 fr; se cumpără la Van Alben în Hollanda care crește feară sâlbatic de tot soiul în menageria sa, și face negoț cu ele pretutindeni. Pui de leu sug la cățele, ca se li se mai potolească sângele. Negreșit că nu se poate reuși pe deplin, ca în focotul lor sânge de smeu să se prefacă în lapte dulce, căci d. e. și leul, care a atacat pe Martin, avusese doică o cățea.

„Resboiul (W).“

Ceea ce Martin nu spune aci — adaugă corespondentul — este modul cum a înblîndît pe primul tigru și pe prima hienă.

Cāt priveșe pe tigru, ia îndreptat mai întăiu atențiunea în partea, prin care era se între la el; apoi — înarmat cu un pumnal — năvălea fără veste în colivie. Aci se oprî și fixă pe tigru, care nu se mișcă. Cinci minute tigrul remase imobil, cu ochii îndreptați drept la dînsul. Atunci Martin simți un fior ușor; îndată ce ar fi tremurat era perdut. Deci eșe inte afară. După patrupedece țile era deschis usa. Tigru păru surprins Omul se oprî și stete de astădată trei țeci de minute. La a treia vizită rămase trei carturi de oară. A patra oară tigrul, după ce începuse să tremure, se culcă înaintea acestui pigmen care l' brava.

Mai greu a fost cu hiena. Martin avea brațul și piciorul înfășurate cu sfori cāt a intrat; capul și-i învîșele în donespădece batiste. Astfel s'a dus drept la ea și ea întins brațul anterior. Hiena și-a înfîpt dinții în braț. Pe cāt ea mușca înblîndîtorul o

urma lui, oamenii se sculau iute și se amestecau rîndînd în mulțimea, care urma pe Șeicul.

Călătorul nostru afirmă, că, mai toți acești prosternați înaintea Șeicului, și împuneau veselia, cu toate ranele ce căpătau, una la cap alți pe spate sau cu toate durerile ce suferiau, din care cauză uni rămăneau leșinați.

Meteorologic.

Budapesta, 3/16 Maiu. Peste tot se asteapță timp noros și cu ploaia abundanță, pe alocura temporată. Linia Cerpaș este amenințată cu burtă dacă noaptea va fi senin.

4/16 Maiu. La mează noaptea e de așteptat timp schimbătoare, la mează și mai cu seamă timp turburor cu zădărnice ploaie locale și urcarea temperaturii.

Academia română.

Proces-verbal Nr. 47.

Ședința ordinară din 5 Februarie 1882. (Urmar.)

Ca și D. Maniu în București, în Transilvania D. G. Barji salută în numele Academiei, la desvelirea sa solemnă, chipul de marmoră al altui clevnit, al lui Papin Ilarian, așezat pe colțul de pământ în care repausă rămășițele lui mortale.

Fie, D-lor membrii, ca să putem neînfrîngă saluta alăturare cu aceste meritate statue, statele tuturor acelor cari au precadat pe toți acești barbați, în opera mare a regenerării noastre naționale!

II. Activitatea de peste an a Academiei se manifestă prin 40 ședințe, ținute, cum se constată prin atâtea procese-verbale ale lor.

Din aceste ședințe mai multe, și pe lângă aceste și trei extraordinare, fură necesitate de debaterile, cari putem dice că au interesat întreaga românie, asupra comunicației atât de importante a P. S. Episcop Melchisedec despre adevăratul portret al lui Ștefan-Cell-Mare, după o miniatură ce descoperi în Evangeliarul dela Honor din Bucovina.

Academia, la propunerea secțiilor istorice și literare, a aflat util a vota de urgență o misiune la Cernăuți, trimițînd pe D. Densușianu, membrul său corepondent, pentru a mijloci comunicației pe puțin timp a preșolului Evangeliar dela Honor. Am de a mulțumi P. S. Mitropolit al Bucovinei pentru primirea rugăciunii noastre. Ministrul cultor a pus de asemenea la dispozițiunea noastră unele odoare mănăstiresci, și mai ales abitul penel al meritosului artist român D. Bucușci, carele a decopiat mai multe portrete murali și inscripțiuni din Bucovina și dela St. Nicolae din Iași, portrete și inscripțiuni cari ornaoază acum galeria noastră și fură proprii a oferi preioase elemente la interesantele debateri cari se agitară în Academie cu ocaziunea, atât a memorii lui mai sus citat al P. S. Melchisedec, cât și a unei alte comunicări, relative la aceeași materie, al colegului nostru D. N. Ionescu, despre portrele domnesci, ce D-lui descoperi în Iași la St. Nicolae cel-mare. Asemenea elemente multiple aduse în dezbateri, și mai cu seamă extraafuel dela mănăstirea Dobrovecă conservat la muzeu și comunicat de D. membru corepondente Toalescu, a înlesnit soluțiunea cea mai deplină cestuine în dezbateri. Este de dorit acum, ca Academia sa dispună de mijloacele pentru a publica diversele Evangeliare stefaniene și reproducerea portretelor și a operelor de artă, de natura a arăta lumii române că Ștefan nu scia numai mînu al spadă vitează în profiul ferei sale, ci era și un ihustru protector al artelor puse în serviciul altarelor.

III. Venind la ordinea imprimatorilor escutate în acest an, amintesc D-v. că sa împărții tomul doi, seria II, sectia II. Discursuri și memorie, din Analele Academiei, iar tomul al III-lea (secțiunea I), va fi gata și se va distribui peste puțină vreme. Asemenea din anele Academiei, secțiunea observațiilor meteorologice pe anii 1879 și 1880, sau tipărită până acum observațiile facute la Braila și acele din Iași. De îndată ce vor fi tipărită și cele dela scoala de agricultură din București, se vor pune toate la usul publicului.

Tomul III, secțiunea II (memorii) este sub presă. Din operele lui Demetrie Cantemir, „Istoria Ieroglifică” este tipărită sub îngrijirea D-lui Odobescu. Ea nu s'o dat în publicitate din cauză că învețatul nostru coleg voese s'o însoțesă de o precurentare esplanțivă și de un glosar. D. Odobescu a tipărit de asemenea „Pravila cea mică” de la Govora (1640) Nici aceasta nu a putut fi dată în usul publicului, nefiind terminat de D. Odobescu studiul limbistic, ce crede indispensabil pentru frazele, cuvintele observațiunile slavone din text.

Manuscrisul lui „Dăstire Năsturel, (închipă sfîșilor păriiși Varlaam și Ioasaf) a venit a se tipări cu text cirilic și transcripțiune, dar nu putem spera că D. Odobescu, care s'a însărcinat cu această lucrare, s'ed o potă duce la capăt netărgîțat. Nu ne îndomim că dacă perdem prin întârziere, vom fi recompensați prin modul cum D. Odobescu va realiza execuțiunea deplină a lucrării ce a primit să facă.

Tot numai precurentarea lipsească scrierea principelui d. Cantemir „Vita Constantin Cantemir”. Aceasta operă este tipărită prin d. Odobescu și va fi dată publicității de îndată ce d-lui va trimite prefața cu care dorese s'o însoțesă. D-voastră veți avea însă a decide, dacă în decursul noului an academic nu ar fi bine să se imprime această operă și în tradițiunea românească, cum s'a făcut și cu „Descriptio Moldaviae.” (Va urma.)

Loterie.

Mercuri 17 Maiu n. 1882.

Sibiu: 33 7 15 89 73

Bursa de Viena și Pesta

Din 16 Maiu n. 1882.

	Viena	B-pestă
Rate de aur ung. de 6%	119.90	119.80
Rate de aur ung. de 4%	89.20	88.25
Renta ung. de bărie		
Impremutii drumurilor de fer ung.	87.-	87.05
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	134.25	134.-
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	91.20	91.25
Oblig. ungar. de resumpțare pămîntului	95.75	95.75
Obligațiuni ung. cu clauzula de sorțire	98.-	98.25
Obligațiuni urbariale temesiane	97.75	97.75
Obligațiuni urb. temeș. cu clauzula de sorțire	98.-	98.25
Obligațiuni urbariale transilvane	97.75	97.50
Obligațiuni urbariale croato-slavo-venice	98.-	97.50
Obligațiuni ung. de resumpțare ronecine de vin	95.-	96.75
Sorți unguresci cu premii	119.50	119.-
Sorți de regulare. Tăși	110.50	110.50
Datele de stat austriac în bărie	75.70	75.60
Datele de stat austr. în argint	77.45	77.50
Renta de aur austriacă	94.45	94.40
Sorți de stat del. 1890	130.75	131.-
Acțiuni de bancă austro-ung.	830.-	825.-
Acțiuni de bancă de credit ung.	340.25	340.75
Acțiuni de credit austr.	345.25	345.5
London (pe ploaia de trei luni)	119.90	119.80
Scieriți funcțiori ale instituțiilor		
„Albina”	—	99.30
Argint	5.63	5.62
Galbina	5.81	5.82
100 marce nemțesci	65.90	65.55

Nr. 47.

[5] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei vacante de pref. de a III-a clasă în comuna Dăncu-mic, cu aceasta se escrise concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sînt următoare:

1. Casă parochială cu șură și grădină;
2. 13 jgure pămînt și 365 0 stângini pămînt arătoriu și fînaț;
3. Dela 140 case, câte una ferdelă vecine de 16 cupe cocuruz cu coccian din care 30 ferdele sînt ale canturului;
4. Una și de lucru s'an 40 cr. dela totă casa;
5. Venitele stolari îndatinate.

Toate aceste aduc un venit anual de circiter 422 fl. v. a.

Cei ce doresc a ocupa acest post de paroch, au să își aștearnă suplicile sale instruite în sensul statutului organic și a regulamentului provisoriu

congresual din 1878 pentru parochii, — la oficial protopresbiterial al Orăștiei, în mai sus scrisul termin.

Orăștie, 4 Aprilie, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolae Popoviciu m. p., protopresbiter.

Nr. 120 1882.

[7] 1—3

EDICT.

Bucur Hanciu de religiunea gr. orientală din Sălăje, comitatul Sibibiului, carele de mai mulți ani au părăsit cu necredință per leguina s'a sofiă Paraschiva născ. Oprea Herța, tot de acolo, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin aceasta, ca în termin de trei luni, dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul scaun protopresbiterial ca fer matrimonial de I-a instanță, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i de sotia sa.

Sibiui, 4 Maiu 1882.

Scaunul protopresbiterial gr. or. al tralutului Sălăjei, ca fer matrimonial de I-a instanță.

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat cu 5% interese, ear sub condițiune a se înșina ridicaerea depunerii cu 6 luni mai nainte cu 5 1/2% interese.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acela ados însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La 1 Ianuaru și la 1 Iuliu a fie-cărui interese neridicate se capitalizează și se fructifică mai departe.

La dorința deponențului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciale de esolvire, care se înșeamă în libel și în cartea depunerii institutului. În atare ca restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciale.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponențului să resolv todeaua în ziua primirei.

Asemenea se pot efectui prin postă anuinciiri și ridicări de capitale.

Sibiui în 15 Aprilie 1882. (5) 4—4

„Albina” institut de crediți și de economii.

Sa. 36. eln. 1882.

[7] 2—3

Pályázati hirdetésny.

Vizakna rendezett tancsu város képviselő testületének 1882-ik évi május hua 11-én tartott rendkívüli közgyűléséből számunk határozata alapján, Vizakna város tanácsának, hallozások követezésében tisedesedő jött 1-80 tancsnoki, évi 600 frtal javadalmazott állomásra — mely az árvászekéi és katona ügyi előadoi telyedökkel van egybe kötve, — ezenel pályázat hirdettetik; felhivatnak pályázni kívánók, hogy a magyar német és román nyelvbeli ismereteiket, és az 1877-ik évi XX. t. cz. 180. §. sában megszabott kellekét beigazolják okmányokkal felszerelt folyamodványaikot folyó 1882-ik évi május hua 25-ik napjáig bezárólag alulirt polgármesteri hivatalhoz nyújtsák be.

A jelzett határ idön túl beérkezendő folyamodványok tekintetbe nem vettek.

A pályázási vizsgavonalatallan folyó 1882-ik évi május hó 27-én fog megjelentetni.

Vizaknán 1882 május hó 12-én.

Szűcs József m. p., polgármester.

Véduva Anton Drexler,

recomandă și mai departe p. t. public depositul de mobile și tapiserie din strada Cisnădiei Nr. 7, cunoscut sub firma

„Anton Drexler”

care încredințată și de acle înlocuoducerei dnului Nicolae Marcu, tapisier, va conține și în viitorul cel mai bogat asortiment de tot felului de mobile pe lângă prețurile cele mai etine, și va efectui prompt și fin toate lucrurile de tapiserie.

[7] 3—3

Subscribul a deschis
Cancelarie advocațională
in S. Sebeș,
ce prin aceasta se aduce la cunoștința onoratului public.

Ioachim Fulea, advocat.

[7] 2—3

[7] Demn de atențiune!

Epilepsie. Cui ce sufero de eticoși (egit-cin) și de noroi, tot și interesat de boalele acesti și căută ajutoru sigur, să și procure cu încredere broșura d-lr. Dr. Boas. Se procură gratis și franco prin

Dr. Boas, Paris, Avenue Kléber, 10. Champs-Élysées.

Lui Béla Parlaghi mai nainte firma Brauchfeld et Wellich München, acum, Paris Avenue Wagram, 29, i am subtras și oprit espedera broșurilor mele.

Nu mai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Reportoriul politic, care s'au ivit în întreg contiutul Europei, n'au lăsat neatins și Elveția. Consecuța a fost emigrarea lucrătorilor în fabrica, care a perliciat existența fabricilor, și masa reprezentată de noi, care ceo distingi și cea mai înșemnată fabrică de orologie, a închis de o cam dată fabrica sa, încredinșându-ne pe noi cu vânzarea fabricatorului său. Aceste așa numitele orologioare de buzunar în Washington sînt cele mai bune de pe lume, sînt foarte elegant gravate și înfrumusețate și luate după sistemul american.

Toate orologioarele sînt repassate (examinate) pe secundă și garanțiate pentru fie-care 5 ani.

Ca fer garanție garantăm siguru și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sîntem gata a repirni și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunar fără chois de întors la țară, cu manșeta de cristal, regulate cu acurateți extra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etco., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10-20 unii.

1000 ancore esemplare de lucu din argint, pe 15 rubinari cu cadranuri în email, arțitor de secunde, sticla țială de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12-25 de unii, toate repassate pe secundă.

1000 orologioare cilindrice înfrumusețate în capșuni de nickel argint, cu sticla țială de cristal pe 8 rubinari foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifoa, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 8-10 unii.

1000 orologioare ancore de argint variabil de 13 loji, probat de oficiul monetaric c. r. pe 13 rubinari, afară de aceasta aurite prin electrostat, foarte fin regulate. Orologioarele ancore mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14-20 unii.

1000 orologioare remontoire Washington de 13 zunaruri din argint greu și variabil de 18 loji, probat la oficiul c. r. de puncare, pe lângă ga ranțu secunde repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa înșert orologioare acestora, și nici când lipsă de reparatură. Orologioarele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăzi se coperță cu prețu fabulos de etina numai fl. 20. Afară de aceasta lanțu de cap orologioare se grături un lanț, medalion și cutie de catifoa.

1000 orologioare pentru doamne de aur variabil de 10 rubinari, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orologioare remontoire de aur variabil pentru domni șan doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 orologioare de părete cu încadrătură de email, lili cel mai fin și cu o mecanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3-75 unii repassat.

650 orologioare destăpătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca orologioare pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4-30.

650 pendule în lucru foarte fin de sculptură în această din lume, de ocaziune și de fier, care a opta și regulate fin pe secundă, foarte frumoase și impoante; de oare-co un astelut de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndobșoit și s'lipescă astelut de orologiu din nici o familie, mai cu seamă pentru că astelut de piesă de cabinet este decor în fie-care locuiniță. Orologioarele aceste costor mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de etina de fl. 15-16 unii.

Comandăm cine-va orologioare pendule aore să adange și o arvună.

Adresa:

Desfacere de orologioare
Fabricice de orologioare Fromm,
Viena, Rothenthurnstrasse Nr. 9, Parterre